



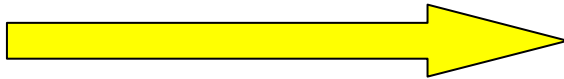
500 – 1000 / 1200 na Christus. De tijd van de monniken en ridders



De Lage Landen. In 690 kwam de Angelsaksische missionaris **Willibrord** (ca. 658-739) aan land bij de toenmalige monding van de Rijn waar tegenwoordig Katwijk ligt. Samen met een groep collega's wilde hij zich inzetten voor de verspreiding van het christendom in het land van de Friezen. Deze bewoonden de kuststrook van de Westerschelde tot bij Dokkum. Hun gebied grensde aan het territorium van de Frankische vorsten die twee eeuwen eerder onder koning Clovis het christelijke geloof hadden aangenomen. De bisschop **Bonifatius** (ca. 674-754) is de bekendste missionaris, vooral omdat de gewelddadige Friezen hem in 754 bij Dokkum vermoorden. Van grote betekenis voor de verbreiding van het christelijke geloof is Willibrord geweest. Hij werd omstreeks 700 bisschop in Utrecht en maakte deze stad tot religieus centrum van de Lage Landen. Vanuit deze stad trokken missionarissen het land van de Friezen in en met succes, want aan het einde van Willibrords leven was het nieuwe geloof in de kuststreek aan de winnende hand. In de rest van het gebied van de Friezen hield men nog vast aan de oude gebruiken en de goden als Wodan en Donar. Hier zou het verzet pas aan het einde van de achtste eeuw gebroken worden door de wapens van de Franken.



500



St. Servatius

Omgeving Stein: De Maastreek was het achterland naar de Romeinse rijksgrens, dat in het oosten langs de Rijn en in het noorden door het midden van het land liep. Binnen die grens verspreidde zich vanaf de 2^e eeuw het christendom. In de vierde eeuw was er sprake van een bisdom Keulen en iets later een bisdom Tongeren, waar St. Servaas (343-359) bisschop was. Vanuit Tongeren kon het geloof zich in de regio uitbreiden, maar pas in de 5^e eeuw worden in Maastricht de eerste zichtbare bewijzen van de geloofsuitbreiding gevonden in de vorm van christelijke begraafplaatsen, vondsten van christelijke herkomst en natuurlijk het graf van St. Servaas.

In Stein zijn geen sporen van het vroege Christendom gevonden. Wel is uit de periode van de 6^e tot de 8^e eeuw een Merovingische begraafplaats ontdekt bij de Bongerd op het Keerend in Stein. Noch in de ligging en orientatie van de graven, noch in de vondsten zijn er aanwijzingen dat het Christendom zich hier al gevestigd heeft. Ook de oude plaatsnaamgevingen in de buurt van deze begraafplaats (Hanenkraak, Zonput, Driekoulen e.d.) wijzen veeleer op heidense cultusplaatsen. Pas uit de heel sobere gegevens van het landdekenaat Susteren is te herleiden dat er in 1400 op het Keerend een kapel bestond, mogelijk gesticht door de oudste Heren van Stein die er het patronaatsrecht hadden.



Merovingische begraafplaats aan de Bongerd te Stein